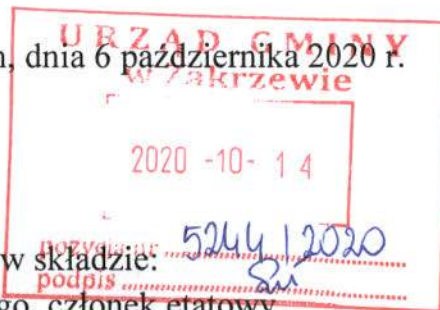

**SAMORZĄDOWE
KOLEGIUM ODWOŁAWCZE**

Znak: SKO.ZP.4110.242.1704.2020

ul. Żeromskiego 53

Radom, dnia 6 października 2020 r.

DECYZJA

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Radomiu w składzie:

1/ Tomasz Gajewski – przewodniczący składu orzekającego, członek etatowy,
sprawozdawca,

2/ Danuta Kwiatek – członek etatowy,

3/ Marcin Kucharski – członek etatowy,

działając na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. – Kodeks postępowania administracyjnego /j. t. Dz. U. z 2020 r. poz. 256 ze zm./, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym odwołania Andrzej Gielniowski od decyzji Wójta Gminy Zakrzew z dnia 6 sierpnia 2020 r. znak: FEIT 6733.10c.2.2020 ustalającej lokalizację inwestycji celu publicznego na rzecz Polskiej Spółki Gazownictwa sp. z o.o. z siedzibą w Tarnowie, dla inwestycji polegającej na budowie odcinka gazociągu średniego ciśnienia na działce 89/1 w miejscowości Wacyn

- orzeka –

zaskarżoną decyzję utrzymuje w mocy.

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

Uzasadnienie

Decyzją Wójta Gminy Zakrzew z dnia 6 sierpnia 2020 r. znak: FEIT 6733.10c.2.2020 ustalono lokalizację inwestycji celu publicznego na rzecz Polskiej Spółki Gazownictwa sp. z o.o. z siedzibą w Tarnowie, dla inwestycji polegającej na budowie odcinka gazociągu średniego ciśnienia na działce 89/1 w miejscowości Wacyn.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył w ustawowym terminie Andrzej Gielniowski wnosząc o jej uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia lub oddalenie żądania o ustalenie lokalizacji inwestycji. Podniósł, że inwestycja nie jest celem publicznym, gdyż gazociąg będzie służył jedynie rodzinie Karczewskich, która jest właścicielem działek nr 90/5, 90/6, 90/7, 90/8 i 90/9, a nie społeczności lokalnej. Dodał, że sam jest właścicielem działki nr 88 stanowiącej pole i nie jest zainteresowany przyłączem gazowym. Uważa, że przypuszczenie inwestora o przyszłym zgazyfikowaniu okolicy jest bezpodstawne. Andrzej Gielniowski dodał, że organ I instancji w sposób nieprawidłowy prowadził postępowanie wyjaśniające, gdyż o wizji lokalnej nie były informowane strony, a przed wydaniem decyzji wyznaczono jedynie trzydniowy termin na wypowiedzenie się co do zebranych dowodów. Decyzja została w sposób wadliwy uzasadniona, a organ w ramach uzupełnienia wniosku dopuścił do jego modyfikacji. Przypomniał, że obecnie toczy się spór graniczny dotyczący działek 89/1 i 88. Lokalizacja inwestycji wg wniosku może zatem naruszyć interesy osób trzecich.

Organ pierwszej instancji nie znalazł podstaw do zastosowania przepisu art. 132 Kodeksu postępowania administracyjnego i odwołania wraz z aktami sprawy przekazał do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Radomiu (zwanego dalej „Kolegium”).

Kolegium rozpoznając sprawę ustaliło i zważyło, co następuje:

Składający odwołanie od decyzji Wójta Gminy Zakrzew jest właścicielem nieruchomości nr 88, która bezpośrednio sąsiaduje z działką nr 89/1, na której planowana jest realizacja inwestycji. Nie ulega wątpliwości, że przysługuje mu przymiot strony w prowadzonym postępowaniu.

Materialno-prawną podstawę rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie stanowią przepisy ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym /j. t. Dz. U. z 2020 r., poz. 293 ze zm./ - zwanej dalej „u.p.z.p.”.

Inwestycja celu publicznego jest lokalizowana na podstawie planu miejscowego, a w przypadku jego braku – w drodze decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego (art. 50 ustawy).

Jak wynika z akt sprawy na terenie, na którym planowana jest realizacja przedmiotowej inwestycji nie ma obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, zatem inwestycja taka jest lokalizowana w drodze decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego (art. 50 ust. 1 ustawy).

Ustalenie lokalizacji takiej inwestycji następuje na wniosek inwestora – zgodnie z art. 52 ust. 1 ustawy. Przepis art. 52 ust. 2 ustawy określa wymogi formalne wniosku.

Właściwy organ, stosownie do art. 53 ust. 3 ustawy, w postępowaniu związanym z wydaniem decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego dokonuje analizy warunków i zasad zagospodarowania terenu oraz jego zabudowy, wynikających z przepisów odrębnych oraz stanu faktycznego i prawnego terenu, na którym przewiduje się realizację inwestycji. Z przeprowadzonej analizy ma wynikać między innymi jaki jest aktualny stan faktyczny i prawny nieruchomości, w jaki sposób jest ona obecnie zagospodarowana, czy jest zabudowana i jaka jest jej infrastruktura, jakim ograniczeniom podlega ta nieruchomość z punktu widzenia przepisów odrębnych i jaki jest krąg osób uprawnionych do rozporządzania nieruchomością i korzystania z niej. Zgodnie zaś z przepisem art. 53 ust. 4 ustawy decyzje o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego wydaje się po uzgodnieniu z organami określonymi w tym przepisie. Natomiast, w myśl art. 54 ustawy, decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego określa:

- 1) rodzaj inwestycji;
- 2) warunki i szczegółowe zasady zagospodarowania terenu oraz jego zabudowy wynikające z przepisów odrębnych, a w szczególności w zakresie:
 - a) warunków i wymagań ochrony i kształtowania ładu przestrzennego,
 - b) ochrony środowiska i zdrowia ludzi oraz dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej,

- c) obsługi w zakresie infrastruktury technicznej i komunikacji,
 - d) wymagań dotyczących ochrony interesów osób trzecich,
 - e) ochrony obiektów budowlanych na terenach górniczych;
- 3) linie rozgraniczające teren inwestycji, wyznaczone na mapie w odpowiedniej skali, z zastrzeżeniem art. 52 ust. 2 pkt 1.

Stosownie do przepisu art. 56 ustawy, nie można odmówić ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego, jeżeli zamierzenie inwestycyjne jest zgodne z przepisami odrębnymi. Przepis art. 1 ust. 2 nie może stanowić wyłącznej podstawy odmowy ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego.

Przenosząc te ogólne uwagi na grunt niniejszej sprawy Kolegium stwierdza, że w sprawie nie doszło do naruszenia przepisów prawa materialnego jak i przepisów postępowania w stopniu mającym wpływ na wynik rozstrzygnięcia

Znajdujący się w aktach sprawy wniosek inwestora – Polskiej Spółki Gazownictwa Sp. z o.o. z siedzibą w Tarnowie z dnia 24 stycznia 2020 r., został ostatecznie uzupełniony (w dniu 29 czerwca 2020 r.), spełnia wymagania przepisu art. 52 ust. 2 ustawy. Mógł zatem stanowić podstawę do przeprowadzenia postępowania i wydania zaskarżonej decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego dla inwestycji pn. budowa gazociągu średniego ciśnienia PE DN 63 o łącznej długości 390 m na działce o nr ewid. 89/1 w miejscowości Janiszew. Składa się on z części opisowej i graficznej, w tym w szczególności załączono do niego kopie mapy zasadniczej w skali 1:500 i 1:2000, przyjęte do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, obejmującą teren, którego wniosek dotyczy i obszar, na który ta inwestycja będzie oddziaływać, a więc zgodną z wymogami art. 52 ust. 2 pkt 1 ustawy. W ocenie organów nie budzi również wątpliwości lokalny charakter inwestycji. Zaznaczyć należy, że w dniu 29 czerwca 2020 r. uzupełniono wniosek o pisemne wyjaśnienia, do których załączono m.in. warunki dostawy gazu do odbiorcy indywidualnego (dom na działkach nr 90/6 i 89/3). Zdaniem inwestora projektowany gazociąg o długości 390 m jest traktowany rozwojowo, z możliwością przyłączenia innych odbiorców, których działki znajdują się wzdłuż niego.

Przypomnienia w tym miejscu należy, że zgodnie z art. 2 pkt 5 u.p.z.p., przez wyrażenie "inwestycja celu publicznego" należy rozumieć działania o znaczeniu lokalnym (gminnym) i ponadlokalnym (powiatowym, wojewódzkim i krajowym), a także krajowym (obejmującym również inwestycje międzynarodowe i ponadregionalne), oraz metropolitalnym (obejmującym obszar metropolitalny) bez względu na status podmiotu podejmującego te działania oraz źródła ich finansowania, stanowiące realizacje celów, o których mowa w art. 6 ustawy o gospodarce nieruchomościami. Nie ulega zaś wątpliwości, że w rozumieniu art. 6 pkt 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (t. j. Dz. U. z 2020 r. poz. 65 z późn. zm.), budowa i utrzymywanie m.in. przewodów i urządzeń służących do przesyłania lub dystrybucji gazów, a także innych obiektów i urządzeń niezbędnych do korzystania z tych przewodów i urządzeń może być kwalifikowana jako cel publiczny w rozumieniu ustawy. Niemniej jednak aby przedsięwzięcie mogło być

zakwalifikowane jako „inwestycja celu publicznego” niezbędne jest spełnienie przez nie łącznie dwóch ww. przesłanek. Inaczej mówiąc, budowa gazociągu będzie jedynie wówczas „inwestycją celu publicznego”, jeśli będzie ona służyła społeczności lokalnej. Skoro zatem zgodnie z wyjaśnieniami wnioskodawcy przedstawionymi w piśmie z dnia 22 czerwca 2020 r. gazociąg umożliwi przyłączenie do sieci gazowej wielu potencjalnych odbiorców posiadających nieruchomości wzdłuż jego położenia, to w takiej sytuacji planowana inwestycja będzie służyć realizacji celu publicznego, w rozumieniu art. 2 pkt 5 u.p.z.p. W konsekwencji do planowanego zamierzenia budowlanego będzie miał zastosowanie tryb wydawania decyzji o lokalizacji inwestycji celu publicznego. Kolegium nie uznało przy tym argumentacji zawartej w odwołaniu, gdyż na etapie budowy odcinka gazociągu średniego ciśnienia inwestor nie musi określać konkretnych podmiotów jakim ma służyć inwestycja. Istotne jest, aby jej realizacja umożliwiała w przyszłości skorzystanie z możliwości wykonywania przyłączy społeczności lokalnej (w mniejszym lub większym znaczeniu).

Podkreślenia wymaga treść art. 56 ustawy, zgodnie z którym nie można odmówić ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego, jeżeli zamierzenie inwestycyjne jest zgodne z przepisami odrębnymi. Z powyższego wynika, iż decyzja taka jest decyzją związaną, a podmiot ubiegający się o taką decyzję ma roszczenie o jej udzielenie, jeśli tylko jego zamierzenie inwestycyjne jest zgodne z przepisami odrębnymi. W przypadku lokalizowania inwestycji celu publicznego w drodze decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego jedyną przesłanką wydania decyzji odmownej będzie wykazanie przez właściwy organ, że lokalizacja danej inwestycji celu publicznego w określonym miejscu jest niezgodna z jakimś przepisem powszechnie obowiązującego prawa. Oznacza to, iż organ pierwszej instancji, rozpatrując wniosek inwestora o ustalenie lokalizacji przedmiotowej inwestycji, nie mógł odmówić ustalenia jej lokalizacji, gdy zlokalizowanie tej inwestycji w projektowanym miejscu jest zgodne z przepisami odrębnymi. Organ pierwszej instancji, nie wykazał niezgodności wnioskowanej lokalizacji z przepisami prawa, co obligowało go do ustalenia wnioskowanej lokalizacji dla przedmiotowej inwestycji. Kolegium również nie dostrzega takiej niezgodności, która byłaby podstawą do uchylenia zaskarżonej decyzji.

Należy także wskazać, iż kwestia ustalenia stron postępowania nie budzi zastrzeżeń Kolegium.

Zgodnie z przepisem art. 53 ust. 1 ustawy o wszczęciu postępowania w sprawie wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego oraz postanowieniach i decyzji kończącej postępowanie strony zawiadamia się w drodze obwieszczenia, a także w sposób zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości. Inwestora oraz właścicieli i użytkowników wieczystych nieruchomości, na których będą lokalizowane inwestycje celu publicznego, zawiadamia się na piśmie. Strony postępowania powiadomione zostały na piśmie o wszczęciu postępowania oraz o możliwości zapoznania się z aktami sprawy i wnoszenia uwag (pismo z dnia 9 29 czerwca 2020 r.), doręczono im także zaskarżoną decyzję. Poza tym o wszczęciu

postępowania oraz o zaskarżonej decyzji organ pierwszej instancji informował w drodze obwieszczenia – wywieszenie na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy w Zakrzewie oraz na stronie internetowej BiP Urzędu Gminy.

W tym miejscu należy wskazać, że stosownie do przepisu art. 50 ust. 4 ustawy projekt przedmiotowej decyzji został sporządzony przez osobę do tego uprawnioną. Został on także uzgodniony z właściwym organem, tj. Starostą Radomskim (art. 53 ust. 4 pkt 6 ustawy).

Kolegium stwierdza także, że zaskarżona decyzja spełnia wymogi art. 54 ustawy. W tym w szczególności, linie rozgraniczające teren inwestycji wyznaczono na kopii mapy zgodnej z wymogami art. 52 ust. 2 pkt 1 ustawy.

Reasumując należy stwierdzić, iż w sprawie niniejszej organ pierwszej instancji prawidłowo ustalił stan faktyczny i zastosował właściwe przepisy prawa materialnego. Materiał dowodowy zebrany w sprawie potwierdza, że przedmiotowe zamierzenie inwestycyjne jest zgodne z przepisami odrębnym. Takie zaś ustalenia uprawniały organ do wydania zaskarżonej decyzji. Dlatego zaskarżoną decyzję organu pierwszej instancji należało utrzymać w mocy.

Odnosząc się do zarzutu odwołania, należy wyjaśnić Andrzej Gielniowski, wobec podnoszonego przez niego argumentu, iż nie wyraża on zgody na realizację inwestycji na nieruchomości sąsiedniej, jaką rolę odgrywa decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego w całym procesie inwestycyjnym, który w ostatecznym rezultacie ma upoważniać inwestora do wykonania zaplanowanego zamierzenia. Decyzja lokalizacyjna stanowi jedynie pierwszą fazę tego procesu, ma zapewnić zgodność inwestycji z ładem przestrzennym. Stanowi dla inwestora informację, czy konkretny cel publiczny w danym miejscu w ogóle może być zrealizowany bez naruszenia istniejącego ładu urbanistycznego. Co do zasady nie upoważnia jednak do realizacji inwestycji. Na etapie starania się o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji celu publicznego inwestor nie musi zatem posiadać żadnego prawa do dysponowania terenem, np. na cele budowlane. Ustawa nie stawia żadnych wymagań wobec podmiotu, występującego z wnioskiem o wydanie decyzji, stanowi jedynie, że ustalenie lokalizacji inwestycji celu publicznego następuje na wniosek inwestora (art. 52 ust. 1 ustawy). Decyzja lokalizacyjna nie narusza również praw osób trzecich w tym sensie, że nie pozwala jeszcze inwestorowi na realizację jego zamierzenia. Zgodnie bowiem z art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 07.07.1994r. Prawo budowlane (j. t. Dz. U. z 2016r., poz. 290 ze zm.), roboty budowlane można rozpocząć jedynie na podstawie ostatecznej decyzji o pozwoleniu na budowę, z zastrzeżeniem art. 29-31. Większość zamierzeń inwestycyjnych, nie objętych wymogiem uzyskania pozwolenia na budowę, można realizować dopiero po dokonaniu zgłoszenia właściwemu organowi administracji architektoniczno-budowlanej. Decyzja lokalizacyjna nie daje zatem prawnych podstaw do wykonania zamierzenia inwestycyjnego, a jedynie pozwala stwierdzić, że zaplanowany sposób realizacji celu publicznego nie narusza wymogów kształtowania ładu przestrzennego. Inwestor będzie mógł ją zatem zrealizować, ale tylko wówczas, gdy uzyska pozwolenie na

budowę/dokona zgłoszenia, przedstawiając projekt budowlany, spełniający wszystkie przepisane prawem wymogi. Istotnym jest, że na etapie zgłoszenia budowy inwestor będzie już musiał się legitymować tytułem prawnym do nieruchomości, bowiem przepisy stawiają wymóg przedłożenia oświadczenia o posiadanym prawie do dysponowania nieruchomością na cele budowlane - co wprost wynika z art. 30 ust. 2a pkt 1 w związku z art. 32 ust. 4 pkt 2 Prawa budowlanego. O naruszeniu prawa właściciela można byłoby mówić zatem dopiero na etapie postępowania przed organami administracji architektoniczno - budowlanej, jednakże na tym właśnie etapie przepisy prawa budowlanego przewidują wymóg wykazania się tytułem prawnym do terenu, na którym inwestor zamierza realizować swój cel. Wówczas zatem znaczenie miałby brak zgody właściciela nieruchomości (por. wyroki WSA w Krakowie z dnia 12.02.2014r. sygn. akt II SA/Kr 1414/13, LEX nr 1502315 oraz z dnia 20.11.2014r. sygn. akt II SA/Kr 908/14, LEX nr 1601472).

Przypomnieć raz jeszcze należy, o czym wspomniano już w decyzji z dnia 21 maja 2020 r. SKO.ZP.4110.62.856.2020, w przypadku lokalizowania inwestycji celu publicznego w drodze decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego jedyną przesłanką wydania decyzji odmownej będzie wykazanie przez właściwy organ, że lokalizacja danej inwestycji celu publicznego w określonym miejscu jest niezgodna z jakimś przepisem powszechnie obowiązującego prawa. Oznacza to, iż organ pierwszej instancji, rozpatrując wniosek inwestora o ustalenie lokalizacji gazociągu, nie może odmówić ustalenia lokalizacji projektowanej inwestycji, gdy zlokalizowanie tej inwestycji w projektowanym miejscu jest zgodne z przepisami odrębnymi. Sam sprzeciw właściciela działki nr 88 nie może być podstawą odmowy ustalenia lokalizacji planowanej inwestycji.

Podsumowując:

- żaden przepis nie uzależnia ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego od zgody właściciela nieruchomości, po której taka inwestycja będzie przebiegać;
- decyzja o ustaleniu inwestycji celu publicznego nie rodzi prawa do terenu oraz nie narusza prawa własności osób trzecich;
- organ podejmujący decyzję o lokalizacji inwestycji celu publicznego, będąc związany wnioskiem inwestora, nie jest zobligowany do badania ewentualnie przedstawionych przez strony alternatywnych lokalizacji planowanej inwestycji;
- organ podejmujący decyzję o lokalizacji inwestycji celu publicznego nie działa w warunkach uznania administracyjnego, lecz jest związany w tym zaznaczeniu, że jeżeli badając planowaną inwestycję w zaproponowanym przez inwestora kształcie stwierdzi zgodność tego zamierzenia inwestycyjnego z przepisami odrębnymi, to jest zobowiązany ustalić lokalizację inwestycji celu publicznego zgodnie z żądaniem inwestora.

Na decyzję niniejszą przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, Wydział VIII Zamiejscowy w Radomiu,

26-600 Radom, ul. Słowackiego 7. Skargę wnosi się za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Radomiu, ul. Żeromskiego 53, 26-600 Radom w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji Stronie. Skarga powinna czynić zadość wymaganiom pisma w postępowaniu sądowym, a ponadto zawierać wskazanie zaskarżonej decyzji, oznaczenie organu, którego działalności skarga dotyczy oraz określenie naruszenia prawa lub interesu prawnego.

Skarga podlega opłacie sądowej (wpis stały), w wysokości 500,00 zł. Strona może zwrócić się do ww. Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego z wnioskiem o zwolnienie od kosztów sądowych oraz o ustanowienie adwokata lub radcy prawnego.

Otrzymują:

1. podmioty według wykazu wraz z klauzulą informacyjną dot. RODO /w aktach/
2. Wójt Gminy Zakrzew
26-652 Zakrzew, Zakrzew 51
– wraz z aktami sprawy
+ 2 egz. obwieszczenia o wydaniu niniejszej decyzji
celem podania do publicznej wiadomości oraz w sposób
zwyczajowo przyjęty na terenie gminy oraz miejscowości,
w której zamierzono realizację przedmiotowej inwestycji
(zawiadomienie stron zgodnie z art. 49 k.p.a.)
3. a/a + tablica ogłoszeń obwieszczenie o wydaniu decyzji

CZŁONEK SAMORZĄDOWEGO
KOLEGIUM ODWOŁAWCZEGO
mgr *Dariusz Kwiatek*

CZŁONEK SAMORZĄDOWEGO
KOLEGIUM ODWOŁAWCZEGO
mgr *Tomasz Gajewski*

CZŁONEK SAMORZĄDOWEGO
KOLEGIUM ODWOŁAWCZEGO
mgr *Marcin Kucharski*

OBWIESZCZENIE

Na podstawie art. 53 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jedn. z 2020 r., Dz. U. poz. 293 z późn. zm.) oraz przepisu art. 49 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. z 2020 r., Dz. U. poz. 256 z późn. zm.), Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Radomiu zawiadamia, że w dniu 6 października 2020 r. rozpatrzono odwołanie od decyzji Wójta Gminy Zakrzew z dnia 6 sierpnia 2020 r. znak: IGK.6733.10c.2.2020, ustalającej warunki lokalizacji inwestycji celu publicznego dla zamierzenia polegającego na budowie gazociągu średniego ciśnienia na działce położonej w Wacynie.

W związku z powyższym informuję, iż strony postępowania mogą zapoznać się z wydaną przez Kolegium decyzją w:

- Samorządowym Kolegium Odwoławczym w Radomiu, lub
- Urzędzie Gminy w Zakrzewie.

Zgodnie z art. 49 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego, doręczenie zawiadomienia stronom uważa się za dokonane po upływie 14 dni od dnia publicznego ogłoszenia.

Na decyzję Kolegium przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, Wydział VIII Zamiejscowy w Radomiu, 26-600 Radom, ul. Słowackiego 7. Skargę wnosi się za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Radomiu, ul. Żeromskiego 53, 26-600 Radom w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji Stronie. Skarga powinna czynić zadość wymaganiom pisma w postępowaniu sądowym, a ponadto zawierać wskazanie zaskarżonej decyzji, oznaczenie organu, którego działalności skarga dotyczy oraz określenie naruszenia prawa lub interesu prawnego. Skarga podlega opłacie sądowej (wpis stały), w wysokości 500,00 zł. Strona może zwrócić się do ww. Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego z wnioskiem o zwolnienie od kosztów sądowych oraz o ustanowienie adwokata lub radcy prawnego.

Otrzymują:

1. Wójt Gminy Zakrzew

ul. Zakrzew 51, 26-652 Zakrzew.

- 2 egz. celem podania do publicznej wiadomości w trybie art. 49 k.p.a. w siedzibie organu i na terenie Gminy.

2. SKO w Radomiu

- 1 egz. do wywieszenia na tablicy ogłoszeń

3. aa

Z upoważnienia Prezesa

członek samorządowego
kolegium odwoławczego
mgr Tomasz Gajewski